

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Roznovscaia împotriva Întreprinderii Mixte „Sef-Gaz” S.R.L. (în procedură de faliment), intervenienți accesorii Întreprinderea Individuală „Baroul Partener-A” și Fiodor Panferov privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 27 aprilie 2023 a Curții de Apel Bălți,

*(Dosarul nr. 2ra-1503/23
Nr. PIGD 2-14048262-01-2ra-04102023)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat, conform art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, întrucât recurentul se limitează la formularea unor critici generale față de soluția instanței de apel, fără a indica în mod concret care dintre ipotezele expres și limitativ prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) din Codul de procedură civilă ar fi aplicabile în speță, ceea ce pune în discuție respectarea cerințelor de admisibilitate ale recursului.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (V. Belous)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, D. Corolevski, D. Stănilă)

05 decembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Oxana Parfeni, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat
Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 ianuarie 2014 Întreprinderea Individuală „Baroul Partener-A” (în continuare „Partener-A” Î.I.) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Mixte „Sef-Gaz” S.R.L. (în continuare Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L.), prin care a solicitat constatarea nulității absolute a Acordului Nr. 1 din 11 decembrie 2009, încheiat între Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L. și Fiodor Panferov și constatarea nulității absolute a Acordului nr. 1 din 28 decembrie 2009, încheiat între Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L. și Victoria Roznovscaia (f.d. 1-3 vol. I).

2. Prin încheierea din 01 aprilie 2015 a Judecătorei Soroca, sediul Central, cererea de chemare în judecată formulată de „Partener-A” Î.I. împotriva Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L. prin care a solicitat constatarea nulității absolute a actelor juridice, a fost scoasă de pe rol. (f.d. 161 vol. I).

3. La 24 iunie 2014, Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onica, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L. privind încasarea datoriei (f.d.71-72, Vol.I).

4. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a arătat că, potrivit pct. 1.1 din capitolul I al Acordului nr. 1 din 28 decembrie 2009, încheiat între ea și Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L., aceasta din urmă a recunoscut obligația de a stinge datoria în sumă de 450000 de euro (5536386,33 de lei), aferentă hârtiilor de valoare (cambii) transmise și utilizate la construcția magistralei de gazoduct din mun. Soroca, aflate în prezent în proprietatea pârâtei.

5. Reclamanta a menționat că, de nenumărate ori, a formulat pretenții către Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L., solicitând soluționarea amiabilă a litigiului, iar la 31 decembrie 2012, de comun acord cu contabilul-șef al întreprinderii, Vacari Valentin, a fost verificată datoria față de ea, constatându-se printr-un act de verificare că, la data de 01 ianuarie 2011, aceasta constituia suma de 5957748,33 de lei, din care întreprinderea a restituit benevol 223362 de lei, fapt confirmat prin ordinele de casă nr. 149.1 din 05 mai 2011, nr. 397.1 din 30 noiembrie 2011 și nr. 398 din 01 decembrie 2011.

6. Prin urmare, la moment, restanța conform actului de verificare din 31 decembrie 2012, constituie suma de 5536386 de lei.

7. În context, reclamanta a susținut că la nenumăratele sale solicitări de restituire a datoriei, nu a primit niciun răspuns, motiv pentru care a depus prezenta cerere de chemare în judecată, prin care solicită încasarea de la Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L. a datoriei în mărime de 5536386,33 de lei.

8. Prin încheierea din 02 noiembrie 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, „Partener-A” Î.I., s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu (f.d.54, Vol.II).

9. Prin încheierea din 15 martie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, Fiodor Panferov, s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu (f.d.83-84, Vol.II).

10. Prin hotărârea din 12 august 2022 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Victoria Roznovscaia.

S-a constatat din oficiu nulitatea absolută a următoarele acte juridice:

- Acordul nr.1 din 11 decembrie 2009, încheiat între Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L. și Fiodor Panferov, despre restructurarea achitărilor pe hârtiile de valoare (cambii), precum și Anexa nr.1 - Actul de transmitere a cambiilor din 11 decembrie 2009 și Anexa nr.2 - Registrul cambiilor transmise din 11 decembrie 2009;

- Acordul nr.1 din 28 decembrie 2009, încheiat între Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L. și Victoria Roznovscaia, despre restructurarea achitărilor pe hârtiile de valoare (cambii), precum și Anexa nr.1 - Actul de transmitere a cambiilor din 28 decembrie 2009 și Anexa nr.2 - Registrul cambiilor transmise din 28 decembrie 2009 (f.d.201, 211-216, Vol.III).

11. La 09 septembrie 2022, Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică a declarat apel, iar la 27 septembrie 2022 a prezentat cererea de apel motivată, completată la 28 decembrie 2022 împotriva hotărârii din 12 august 2022 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii sale de chemare în judecată (f.d.208-209, 220-222, 232-233, Vol.III).

12. Prin decizia din 27 aprilie 2023 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică și s-a menținut hotărârea din 12 august 2022 a Judecătoriei Soroca, sediul Central (f.d. 13-21, Vol.IV).

13. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Bălți, a constatat că acordurile din 11 și 28 decembrie 2009, încheiate între Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L., reprezentată de Fiodor Panferov, și Victoria Roznovscaia, au fost încheiate cu încălcarea prevederilor imperative ale art. 220 alin. (1), art. 216 alin. (1) și art. 217 alin. (1) din Codul civil (redacția de până la 01 martie 2019), precum și ale art. 2 și art. 14 alin. (1) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, întrucât valoarea tranzacțiilor depășea o pătrime din capitalul social al întreprinderii, iar acestea nu au fost aprobate de Adunarea Generală a asociaților, conform pct. 7.5 lit. q), pct. 7.6 și pct. 7.7 din statutul Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L.

14. În lipsa unui proces-verbal al Adunării Generale care să confirme consimțământul asociaților, instanța de apel a reținut că Fiodor Panferov, semnând acordurile atât în calitate de administrator al societății, cât și în nume propriu, a încălcat principiul bunei-credințe prevăzut de art. 9 alin. (1) Cod civil, precum și regulile privind reprezentarea persoanei juridice stabilite la art. 61 și art. 62 ale Codului civil.

15. Instanța de apel a apreciat că aceste tranzacții au un caracter dubios și fraudulos, fiind lovite de nulitate absolută, nulitate ce poate fi constatată din oficiu, conform art. 217 alin. (1) Cod civil.

16. Totodată, Curtea de Apel Bălți a exclus din materialul probator actul de verificare contabilă din 31 decembrie 2012, invocat de apelantă pentru a demonstra existența datoriei, motivând că acesta a fost semnat de contabilul-șef Valentin Vacari, persoană condamnată penal pentru falsificarea documentelor contabile ale întreprinderii, fapt confirmat prin informația transmisă de Procuratura Generală și sentința Judecătorei Soroca din 27 septembrie 2013. În consecință, instanța de apel a conchis că actul nu poate fi considerat o probă pertinentă și credibilă în sensul art. 121 și art. 130 din Codul de procedură civilă.

17. De asemenea, instanța ierarhic inferioară a reținut că apelanta nu a făcut dovada existenței unei creanțe certe, lichide și exigibile, întrucât nu a fost confirmată prin documente contabile sau prin alte probe valabile transmiterea efectivă a cambiilor, iar în evidențele contabile ale Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L. aceasta nu figurează în calitate de creditor.

18. În raport cu aceste constatări, Curtea de Apel Bălți a concluzionat că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, motiv pentru care a respins apelul și a menținut hotărârea din 12 august 2022 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

19. La 29 septembrie 2023, Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică a declarat recurs împotriva deciziei din 27 aprilie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și emiterea unei decizii noi.

20. În motivarea recursului, Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică a reiterat motivele de fapt și de drept indicate anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar invocând dezacordul cu decizia din 27 aprilie 2023 a Curții de Apel Bălți, care în opinia sa este neîntemeiată, ilegală și pasibilă casării.

21. La 29 decembrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Î.M. „Sef-Gaz” S.R.L., „Partener-A” Î.I. și a lui Fiodor Panferov copia recursului declarat de Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.

22. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, intimații nu au făcut uz de dreptul lor procedural de a depune referințe.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. XI alin. (1), (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție):

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.

(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

24. În această consecvență, admisibilitatea recursului declarat de Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică împotriva deciziei din 27 aprilie 2023 a Curții de Apel Bălți, va fi examinată prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

Astfel, la momentul depunerii și examinării admisibilității prezentului recurs, prevederile legale relevante aveau următorul conținut:

25. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

26. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

27. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

28. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

29. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 29 septembrie 2023. Or, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 27 aprilie 2023 și notificată recurentei și reprezentantului acesteia, avocatului Boris Onică, prin e-mail, la 04 septembrie 2023 (f.d.22, Vol.IV).

31. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.26).

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 1 septembrie 2023).

33. În recursul declarat, Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică se limitează la formularea unor critici generale față de soluția instanței de apel, fără a arăta în mod concret care dintre ipotezele expres și limitativ prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) ar fi incidente cauzei de față. O atare omisiune face imposibilă analiza de legalitate a hotărârii recurate în raport cu obiectul și scopul recursului.

34. Or, este de principiu că recursul este o cale de atac de strictă legalitate, iar partea care înțelege să îl exercite are obligația procesuală de a indica în mod clar temeiurile de drept incidente, inclusiv prin raportare la eventuale abateri grave de la normele de procedură sau de interpretare juridică.

35. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la o instanță, garantat de art. 6 §1 din Convenție, nu este absolut, dar limitările admise de Curte trebuie să fie previzibile și proporționale, iar reclamantul trebuie să manifeste diligență în exercitarea căilor de atac.

36. Astfel, în cauza *Grosjean c. Franței* (2002), Curtea a reținut că o cale de atac nu poate fi considerată efectivă dacă persoana interesată nu este în măsură să înțeleagă ce condiții trebuie îndeplinite pentru ca instanța să o examineze în fond. De asemenea, în cauza *Walden c. Liechtenstein* (2001), CEDO a reiterat că lipsa unei motivări clare și a indicării temeiurilor legale poate conduce la respingerea unei căi de atac ca inadmisibile, fără ca acest fapt să încalce în sine

art. 6, dacă reglementarea este clară și partea avea posibilitatea reală de a se conforma.

37. Prin urmare, în contextul cadrului legal, în care motivele de recurs sunt enumerate limitativ, prin art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, obligația recurentei era aceea de a individualiza motivul de recurs, astfel încât instanța să poată evalua dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru reanalizarea cauzei în calea extraordinară a recursului.

38. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma în vigoare la data declarării recursului, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

39. De altfel, dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

41. În contextul prevederilor art. 432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică în cazul invocării în recurs a temeiurilor menționate la art. 432 alin. (1) lit. d)–f) din Codul de procedură civilă, dacă acestea au fost invocate și în apel sau dacă pretinsa încălcare a avut loc în instanța de apel, la caz, nefiind stabilite anumite încălcări ce ar fi fost comise de instanța ierarhic inferioară.

42. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 9 octombrie 1991).

43. De altfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul declarat de către Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică, conține obiecții de fapt și de drept, similare celor

expuse anterior în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate corespunzător.

44. Față de cele reținute, instanța de recurs constată că recursul este vădit neîntemeiat, întrucât: nu identifică în mod expres niciunul dintre temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu conține o motivare legală corespunzătoare a nelegalității deciziei recurate și nu se fundamentează pe jurisprudența națională sau europeană care să justifice reanalizarea cauzei în recurs.

45. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil.

46. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art.433 alin. (1) lit. f), art.440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Victoria Roznovscaia, reprezentată de avocatul Boris Onică împotriva deciziei din 27 aprilie 2023 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Oxana Parfeni

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu